

til England — Byg, Kød, Skind og Huder, Uld etc. — rent forsvindende, i Værdi kun nogle faa Millioner Kroner om Aaret.

H. Hertel.

II.

Engelske Fagforeninger i 1897.

I fjerde Hefte af Nationaløkonomisk Tidsskrift for ifjor har jeg søgt at gengive nogle karakteriserende Træk ved de moderne engelske Fagforeninger og omtalt disse Foreningers Statistik for 1896. Nu foreligger Beretningen for 1897, der ogsaa byder paa adskilligt af Interesse. Berørt er det i ovennævnte Artikel, at »The Labour Department« kun har forlangt nogle enkelte Oplysninger for samtlige Foreninger for saa meget grundigere at studere Forholdene indenfor de 100 vigtigste Organisationer. Den nævnte Fremgangsmaade er ogsaa fulgt i Beretningen for 1897. Man vinder ved denne Behandlingsmaade i Undersøgelsens Dybde, hvad der tabes i Udstrækning. Men Begrænsningen rummer her den Fare, at Forholdene indenfor disse 100 Foreninger ingenlunde kunne antages at være typiske for samtlige Organisationer. De enkelte Fagforeningers Udviklingshistorie frembyder visse Fællestæk, der vel modificeres af de veksle Tidsforhold, men som dog gøre sig gældende med større eller mindre Styrke. Fagforeningerne stiftes næsten altid som udprægede Kamporganisationer, der imidlertid, efterhaanden som de vinde i Fasthed og Magt, i højere Grad søge at dele og tale sig til Rette fremfor stadig at staa med Sværdet af Skeden, medens samtidig Selvhjælpsformaalene skyde sig stærkere i Forgrunden.

til England — Byg, Kød, Skind og Huder, Uld etc. — rent forsvindende, i Værdi kun nogle faa Millioner Kroner om Aaret.

H. Hertel.

II.

Engelske Fagforeninger i 1897.

I fjerde Hefte af Nationaløkonomisk Tidsskrift for ifjor har jeg søgt at gengive nogle karakteriserende Træk ved de moderne engelske Fagforeninger og omtalt disse Foreningers Statistik for 1896. Nu foreligger Beretningen for 1897, der ogsaa byder paa adskilligt af Interesse. Berørt er det i ovennævnte Artikel, at »The Labour Department« kun har forlangt nogle enkelte Oplysninger for samtlige Foreninger for saa meget grundigere at studere Forholdene indenfor de 100 vigtigste Organisationer. Den nævnte Fremgangsmaade er ogsaa fulgt i Beretningen for 1897. Man vinder ved denne Behandlingsmaade i Undersøgelsens Dybde, hvad der tabes i Udstrækning. Men Begrænsningen rummer her den Fare, at Forholdene indenfor disse 100 Foreninger ingenlunde kunne antages at være typiske for samtlige Organisationer. De enkelte Fagforeningers Udviklingshistorie frembyder visse Fællestæk, der vel modificeres af de vekslede Tidsforhold, men som dog gøre sig gældende med større eller mindre Styrke. Fagforeningerne stiftes næsten altid som udprægede Kamporganisationer, der imidlertid, efterhaanden som de vinde i Fasthed og Magt, i højere Grad søge at dele og tale sig til Rette fremfor stadig at staa med Sværdet af Skeden, medens samtidig Selvhjælpsformaalene skyde sig stærkere i Forgrunden.

Saaledes er det i alt Fald hidtil gaaet i Storbritannien. Men her er det at mærke, at de 100 Foreningers gennemsnitlige Udviklingstrin er et godt Stykke forud for Fagforeningernes tagne en bloc. Betegnende er det saaledes, at medens den gennemsnitlige Alder for en engelsk Fagforening er c. 20 Aar, stiger den for de 100 Foreninger til c. 35 Aar. Det væsenligste Forsvar for at lægge Hovedvægten paa at skaffe Oplysninger om dette snævrere Udvalg af 100 Foreninger er, at de vel i Antal kun udgøre en ringe Del af samtlige Fagforeninger, af hvilke der i Slutningen af 1897 existerede 1287; men at de samtidig omfatte ikke mindre end c. to Tredjedele af alle Fagforeningsmedlemmer. Den sidst aflagte Beretning har særlig Interesse ved, hvad der fortælles os om de 100 vigtigste Fagforeninger.

Lad os imidlertid, før vi gaa noget nærmere ind paa disse Oplysninger, forudskikke den Bemærkning, at Antallet af samtlige Fagforeningsmedlemmer i Løbet af 1897 er voxet fra c. 1,491,000 til c. 1,610,000. Resultatet er fremkommet derved, at de 100 Foreninger have forøget deres Bestand meget betydeligt, medens de andre Foreninger ere smeltede noget ind i Antal. Af de 1,610,000 Medlemmer ere c. 1,490,000 Mænd og c. 120,000 Kvinder. Man regner, at Fagforeningerne for Mændenes Vedkommende omfatte c. 21 pCt., for Kvindernes c. 12 pCt. af de voxne Arbejdere i Fag, hvis Medlemmer kunne melde sig ind i faglige Organisationer. At Tallet ikke er større, maa væsentlig forklares ved, at Landbrugets Arbejdere kun for en ringe Del ere organiserede.

Af stor Interesse i Beretningen for 1897 er en ny foretagen Gruppering af de 100 Fagforeninger efter Omfanget af deres Virksomhed, og undersøgt er tillige Gennemsnitsalderen for de saaledes sammenhørende Foreninger.

De ovenmeldte 100 Organisationer ere delte i trede Grupper.

Den første Gruppe, der tæller 25 Foreninger og c. 243,400 Medlemmer, bestaar væsenligst af Dokarbejdere og andre ikke faglærte Arbejdere samt en Del af Minearbejderne. Her er Understøttelse i Tilfælde af Arbejdsstridigheder Foreningernes eneste eller i alt Fald vigtigste Formaal. I denne Gruppe se vi altsaa repræsenteret Udviklings første Stadium, hvor Arbejdet koncentrerer sig om Kampen for bedre Lønningvilkkaar, og paa hint Udviklingstrin befinde sig knap en Fjerdedel af de her omhandlede Arbejdere. Gennemsnitsalderen for disse Trade unions er c. 16 Aar.

I den anden Gruppe, der tæller 34 Foreninger med c. 264,500 Medlemmer og har sin væsenligste Bestand i Textil- og Mineindustrien, ere Rammerne for Foreningens Virksomhed udvidede og omfatte i alle Tilfælde Understøttelse under Arbejdsløshed. Nogle af disse Foreninger betale dog tillige Syge- og Begravelseshjælp eller Understøttelse i Ulykkestilfælde. Denne Gruppe omfatter en Fjerdedel af Arbejderne. Den gennemsnitlige Alder for disse Foreninger er 25 Aar.

Den tredje og langt den største Gruppe, der omfatter 41 Foreninger med c. 552,000 Medlemmer eller over Halvdelen af de 100 Foreningers Bestand, og til hvilken navnlig slutter sig Metal- og Bygningsindustriens gamle og fast sammentømrede Organisationer, har ved Siden af Arbejdsløsheds- og Strejkeforsikring tillige optaget Alderdomsunderstøttelse og Begravelseshjælp som faste Bestanddele af sin Virksomhed, medens nogle, men ikke alle af disse Trade unions tillige udøve Syge- og Ulykkesforsikring. I denne Gruppe have Foreningerne gennemsnitlig den anselige Alder af 55 Aar.

Af den højst forskellige Levetid for Foreningerne

indenfor de tre Grupper kan man læse den ovenfor berørte Lov, at de engelske Fagforeninger med stigende Alder udvider deres Virksomhed til en betydningsfuldere Selvhjælp. Det forskellige Udviklingsstadium for de tre Grupper illustreres ogsaa ganske godt ved nedenstaaende Oversigt over Indtægter og Udgifter pr. Medlem i 1897.

	Gnsl. Indtægt pr. Medlem			Gnsl. Udgift pr. Medlem		
	£	sh.	d.	£	sh.	d.
Gruppe I.....	0.	16.	3	0.	11.	8 $\frac{1}{4}$
— II.....	1.	0.	8	0.	19.	1
— III.....	2.	14.	9 $\frac{1}{4}$	2.	14.	2 $\frac{1}{4}$

Sammenfatte vi de 100 Foreninger under ét, ses Indtægter, Udgifter og Formuestatus i 1892—97 af nedenstaaende Tabel:

Aar	Indtægt £	Udgift £	Formue £
1892.....	1,455,885	1,418,311	1,618,790
1893.....	1,614,379	1,848,159	1,385,010
1894.....	1,629,550	1,433,867	1,580,693
1895.....	1,557,667	1,390,717	1,747,643
1896.....	1,673,571	1,233,494	2,187,720
1897.....	1,981,971	1,896,072	2,273,619

Hovedsummen af Indtægterne bestaar i Medlemernes Bidrag. I 1897 t. Ex. kom kun c. 237,000 £ fra andre Kilder. Det gennemsnitlige Aarsbidrag pr. Medlem er steget fra 28 sh. 9 $\frac{1}{4}$ d. i 1892 til 32 sh. 11 $\frac{1}{4}$ d. i 1897. I det sidstnævnte Aar var Aarskontingentet i de 44 Foreninger med c. 413,000 Medlemmer under 1 £, i de 35 Foreninger med c. 367,000 Medlemmer mellem 1 og 2 £ og i 21 Foreninger med c. 280,000 Medlemmer over 2 £.

En betydelig Interesse knytter der sig til Udgifternes Størrelse og Fordeling. I Aarene 1892—97 udgjorde de ialt c. 9,220,000 £ eller c. 167 Millioner Kr. Denne Sum fordelte sig paa følgende Maade:

I Understøt- telse i Arbejds- stridigheder pCt.	II Selvhjælpsformaal					III Admini- stration pCt.
	Arbejds- løshed pCt.	Syg- dom pCt.	Alder- dom pCt.	Begrav- else pCt.	ialt II pCt.	
20,3	27,5	15,9	8,3	10,9	62,6	17,1

I Virkeligheden ere Udgifterne i Anledning af Arbejdsstridigheder et Par Procent større, fordi en enkelt Gruppe ikke skelner mellem denne Post og de til Arbejdsløshed medgaaede Summer. Men i runde Tal kan det siges, at noget over en Femtedel af samtlige Udgifter gaa med til Understøttelse under Arbejdsstridigheder, c. tre Femtedele til Selvhjælpsformaal og knap en Femtedel til Administration.

Som naturligt er, variere Udgifterne til Kampformaalene meget betydeligt efter Aarenes hele økonomiske Fysiognomi. Ses vil dette af nedenstaaende Talrække, angivende Udgifterne i Anledning af Arbejdsstridigheder for Aarrækken 1892—97:

1892	1893	1894	1895	1896	1897
£	£	£	£	£	£
352,500	584,800	160,160	186,404	153,907	433,500

Det er de store Kampe indenfor Maskinindustrien, der i 1897 har foraarsaget den store Stigning, ligesom Kularbejderstrejken mærker det meget høje Tal i 1893. I Virkeligheden have Arbejdsstridighederne i 1897 kostet langt større Summer, fordi nogle af de Fagforeninger, der vare stærkest i Ilden, ikke skelne mellem Understøttelse under Arbejdsstridigheder og under Arbejdsløshed. The Labour Department antager, at de 443,500 £ for 1897 maa forøges med ikke mindre end c. 225,000 £, der da blive at fradrage Arbejdsløshedskontoen.

Langt stabilere end i foregaaende Tilfælde ere naturligvis Udgifterne til de forskellige Selvhjælps-

formaal; de ses for Aarrækken 1892—97 af nedestaaende Tal:

Udgifter til:	1892	1893	1894	1895	1896	1897
	£	£	£	£	£	£
Hjælp under Arbejdsløshed	351,512	462,501	461,189	436,234	284,406	542,224
Alderdomsunderstøttelse	102,432	112,588	122,434	131,861	142,518	152,207
Hjælp under Sygdom og Ulykkestilf...	210,243	241,638	230,233	263,966	246,788	269,784
Begravelsesh.	68,589	75,343	70,104	76,443	75,858	82,156

Fra Udgifterne ved Arbejdsløshed maa man for 1897, som berørt, drage c. 225,000 £, og for de foregaaende Aar nogle smaa Beløb. Resultatet bliver, at der til Understøttelse ved Arbejdsløshed er medgaaet mindre Summer i 1896—97 end i de foregaaende Aar, hvilket jo godt forklares ved det store økonomiske Opsving i de senere Aaringer. Udgifterne til Selvhjælpsformaal er i Virkeligheden større — det gælder t. Ex. Begravelseshjælp — idet Medlemmerne af nogle Fagforeninger søge denne Hjælp udenfor Fagorganisationen.

Det, som man særlig lægger Mærke til ved ovenstaaende Talrækker, og som der ogsaa er mest Grund til at glæde sig ved, er den støtte og ret betydelige Stigning i Udgifterne til Alderdomsunderstøttelsen, hvilke sidste fra 1892—97 ere voxede med c. 50 pCt., medens Medlemstallet i de Foreninger, der udøve denne Understøttelse, samtidig er forøget fra c. 383,000 til c. 531,000, Tal, der varsle godt for Fremtiden. Understøttelsen, der ganske overvejende ydes i Form af en ugentlig Hjælp, varierende fra 2 til 12 sh., er hyppigt betinget ikke alene af en vis Alder, men ogsaa af Invaliditet.

Den store Konflikt i 1897 har øvet sin Indflydelse paa Fagforeningernes Formuestatus. Ganske vist vise de 100 udvalgte Foreninger en Formuefremgang fra 1896 paa c. 86,000 £, men det gennemsnitlige Formuebeløb pr. Medlem er samtidig aftaget fra £ 2. 5. 6¹/₄ til £ 2. 2. 11. Men denne midlertidige Nedgang sluges for en noget længere Aarrække af en stærkt opadgaaende Bevægelse. I 1892 besade Fagforeningerne pr. Medlem en Formue af £ 1. 15. 9³/₄, der i 1897 er voxet til det ovennævnte Beløb af £ 2. 2. 11.

Cordt Trap.

